

261

съходашто: „ —

Цръкви ховѣ въ дръжкалини-
ци дръжали за твои очи-
штенни. не стыдиши ли
ся ни ли соумъниши сѧ:
не гле ли ти. „ —

Иже и есть въ семидніе си
ни тъкую юасъ. себѣ отъ-
лоунала и есть бѣ. да и тъ
ли въ дѣлеса сѧ жижи
слихъти и бесѣдами поу-
стошънили прѣпрова-
ждаши. ти како съмѣи-

261v

ши къ толоу вѣстъно-
моу комъканю пристѣ-
пнти. „ —

Бы ли ти съмѣлъ пристоу-
пнти. аште бы гнои дръ-
жали въ роукоу своимъ:
ти пристати сѧ за рицоу
црѣвону. мънио николи-
же: то како тѣло хво съ-
мѣиши пристати. скъ-
рины оусты: „ —

Ии братни. ии тако прини-
мѣмъ палъть тоу. тако-

262

же прнинкъше къ ребрѣ
гно оусты сюни и пн-
юште иж него: тако прнн-
мѣмъ пльть тоу и крь-
вь иго: „ —

Сего во дара не даютъ иере-
и о немъже нына слѹжн-
ть. нь оцъ и снъ и стын дхъ.

И не мозѣте молю вы. въ
циркви стояште или вы-
лаꙗште. бесѣдами
члса того слѹжъвънаа-
го прѣпроводнти. нь сто-

262v

нигъ съ страхъмъ. оунма
долу зърмаште а оумъмъ
горѣ. „ —

Бѣздѣханмъ вез гаса:
въпннмъ въ срдци. или
не виднши како ти стоя-
ть прѣдъ тѣлѣюштнмъ
киаузъмъ. не постоупаю-
иште съ мѣста ии бесѣдѣ-
ижште. ии оунма сѣмо
и онамо метоуште. нь сто-
ять съ страхъмъ акы въ-
друженї: „ —

263

То **УЛБУЕ ВНДѢВЪ**. понѣк акты

Земльномоу кназю: та-
ко же и къ нбсъномоу црѣ
принестоупи съ вогаузъж:
се гла не прѣстаноу. донь-
деше оуправите сѧ. Бъх-
даште же въ цркви. тако-
же подобаиетъ вънити на
млтвоу къ бѹ: тако въ-
ннѣдѣлигъ: „ „

Не иноуште зъловы ии г-
нѣва ии на кого-
же. да и мы речемъ. оста-

263v

Ви намъ длѣгты наша. та-
ко и мы оставляемъ дѣ-
лжнинкомъ нашимъ:
бѹ же слава нын. „ „
СЛАГО ВАСИНА: О БЛГОПО-
ХВАЛЕННН. „ „

СЕДА на трлпезѣ моли сѧ.
и приносж **ХЛѢВЪ** къ оу-
стомъ давъшиюмоу **ХВА-**
лоу въсылан.

Чашж приносж къ оусто-
мъ. помажи давъшаго
на веселіе. въ рнзѹ обла-

Чаја сѧ· блгодаřи давъ-
шааго·,, —

Еъ одежю одѣвъ сѧ· възда-
растн любъвъ къ бѹ:
иже ڇнмѣк и лѣтѣ строи-
ныя одежда дароуиетъ·
нашъ:,, —

Съконъчноштию сѧ днн·
похвали га· сїнде въ дъ-
не даровавъшааго на
просвѣштеніе· огнь
же даровавъша въ но-
шти на въсю потрѣбъ:

и слѹжъбѹ:,, —

Иєгудаке възърнши ноци-
ю на нбо и на ڇвѣздынъ-
ю красотоу· моли сѧ вла-
дыцѣ бѹ добромуоумоу
хытрецж·,, —

Заѹтра же освѣшталемъ
принади къ творицию сво-
емоу· давъшжоумоу тї
и съ днѣ на приложеніе
жнвотоу:,, —
пѳрка: нѡїл:,, — о пніа-
нисткѣ: ☯ :,, —

Пианъство самовольны-

и вѣсъ· отъ сласти въ
дшлхъ въраждя сѧ про-
тивни· крѣпъкааго ст-
рашнва показоуетъ·
цѣломоудрьнааго блг-
дѣнка сътворитъ· пра-
вьды не вѣстъ· съмы-
слъ отъиелетъ· и тако-
же вода соупротивъ и-
стъ огнѣ· также вѣ-
змибрніе медвѣною
съмыслъ погашаетъ:

вѣсан сѧ мнагъ и есть:
а үпнваин сѧ та же страже-
ть ии помилованню до-
стоннъ и есть: „ —

Съ самовольныимъ вѣс|ъ|-
мъ ворли сѧ: стѣна прѣ-
скадаютъ лѣногашьды
оупнваюштен сѧ· тако
дѣбрн и потокы· шжмъ
же тѣмъ и клопотъ тако
морж водьнаштж сѧ 8-
ши напаляютъ: „ —

Земля тако трусоушти сѧ

266

просто мънитъ сѧ иемоу:

и гордигъ тешти кроугомъ: „, —

Бълагаистъ оубо си въ болѣзни тажкына: гла-
ва оубо правѣ прѣбыва-
ти не можетъ
сѣмо и овамо прѣблана-
юшти сѧ на далиѣ. сѣни
оубо тажкыци и зъли въ-
ходаште отъгъунваж-
ти отъ оупнванна. дрѣ-
млють позѣютъ: мъ-

266v

глоу вндатъ въ оуню и оу-
тапаижти. „, —

Сего дѣла не слышатъ оүүї-
тель отъвъсюдоу имъ въ-
пнюштии. не оупнва-
нте сѧ медъмъ въ немъже
нѣсть спесенна. доколѣ
медъмъ въ вѣдоу въпа-
даешн прѹче. жалость
и позоръ крестыанскы-
ма оунма: „, —

Моужъ оунъ въздрастъмъ
оупнвъ сѧ оутоми тѣло.

267

въ вонъскынхъ уннѣхъ
лѣпога· напасть отъ то-
го прнѣмла въ сеѣ· не-
могын оуправити сѧ· ии
свонма ногама ногын
походнти· ,, —

Моужъ страшынъ бывъ ра-
тьныи: смѣхоу быва-
иеть дѣтъи: на оулнца-
хъ· медъи: съврѣженъ
бысть съ коня бѣ-жде-
зда: не отъ ратьныи: оу-
бненъ бысть· моужъ са-

267v

мога тюа върксты носа цвѣ-
ты медомъ| бысть раз-
дроушенъ.

Пнгансство в|о и|стъ съм|ы|-
слou раздроушенie н па-
г|оу|ва крѣпостн тьла·
въ мало дѣни даюшти
живот|ъ| а въ вързѣ да-
юшти с|ъ|мърть: ,, —
|Х|отя ж|е унестѣ пожнти|
пнгансства сего да |охабн|-
ти сѧ: ,, —
апла паула: ,, —

Не оупиwanте сѧ винъмъ

|въ н|емъже нѣстъ спе-

ниа: ,, —

|П|нганицъ церъствна во-
жна не наслѣдъствъ-

ижъ: ,, —

Мракъ и тьма есть душа

пнianьство въ пшы-

въль. ,, —

Дѣлатель пнганица не ш-

в|огат|иетъ: ,, —

Горестъ| душа мѣдъ пнie

мъногъ: ,, —

Гнѣвъ великъ моужж же-

на пытанинва. въ мѣдъ

не моужж сѧ ии моудрь-

ствон: мъногы бо мѣ-

дъ погони. ,, —

Мѣдъ въ веселніе дано бы-

сть вѣмъ. а не на пнга-

ниство сътворено вѣ-

сть: ,, —

Рече гѣ блаждѣте сеи. и гѣ-

да отлагъмутъ срѣцѧ

вашѧ. обѣданныемъ и

пнianьствоимъ. тоиоу

269

слава въ вѣкы: „ —
о милостивѣмъ соゾменѣ.
и о томъ како даинъ иищемоу
·р· рицю прнме „ „ —

Бѣ нѣкыи члвѣкъ жиевты-
и въ иерусалимѣ | к | · со-
зоменѣ именъи:
тъ идѣи иудиной скво-
| зѣ градъ · огъзърѣ иища
нага и пеумѣна · и съ-
влѣкъ сѧ дастъ | иеноу |
одеждю свою · и идѣ въ
домъ своих · и днѣ прѣ-

269v

клонилъ сѧ бѣ на отъве-
чери: „ —

И легъ мало огъсъноувъ: вї-
дѣ въ сънѣ · тако шврѣте
сѧ въ дворъци и прѣкуодѣ-
нѣ · и въ немъ ваше свѣ-
тъ везмибрьнии унестъ ·
и цвѣтове мѣнози раз-
личиши · и садове въсл-
циши: „ —

И видѣхъ же ины ограды:
таке влакоу шврасли о-
тъ горы до долоу · пло-

270

Ды добропоньиниин и
красьиниин и в'єтві-
иє пр'єклонилю са в'є до
земля. дроуѓа дроуѓа
добр'є: „,

Пътица же многообраз-
зны с'єдлхор върх⁸
їхъ. п'єснъ поюшта слав-
дъкоу. дроуѓа къ дро-
з'є пр'єкланяюшти са.
млъчанна не имоу-
ште: „,

Иакоже гласоу слышаноу

270v

Быти отъ земля до нбє-
се. садове же кол'єваа-
хор са стояште въ слав-
в'є велиц'є: „,

Нсточьинци же тезулах⁸
тако и дроуѓа въ красоу
стояшти. „,

Си же имоу видашти.
пр'єде къ имоу н'єкы-
и оуноша красьинъ з'єло.
и гла имоу понди въс-
л'єдъ мене. онъ же иде
въсл'єдъ иго. и пр'єдо-

271

с|т|е къ стоборни золотъ-
ми покръвеноу· и пола-
ты зъло славыны и кра-
сыны· и зърлаштию соゾ-
меноу талио· , —

И се нѣдоша не полатъ
тѣхъ моужи крнлати·
свѣтл|ш|те сѧ тако и сѣнъ-
ци· носаште ларѣ ·д· ри ·
о кои мъжъ до ларн слѹг-
жаште ·д· , —

Ієгда же прѣгуодъныя ты
дѣрн миноваахоу анъ-

271v

гелн: ,, —

Разоумѣ соゾменъ тако
къ немоу блахоу и дон-
ште· и югда прїндоша
къ стоборни ономоу·
и проптвоу соゾменоу
сташа: ,, —

Сънъмъше |же ла|рѣ съ ши-
и съонхъ· и |п|оставльше
ѣ жъдаахоу и єкоиего
вельможѣ прїнти къ
нимъ· и вндѣ соゾмен-
нъ· и се моужъ красъ-

272

Нъ з'єло· и доброобра-
зънъ вельми· и злѣ-
зъ не полат'єхъ прин-
де къ англомъ носа-
штннмъ лар'є· и гла-
ниъ: ,, —

Отъкрыите лар'є и пока-
ж'єте я злѣкоу ономоу
уто имоу хранатъ свї-
тия за идннс свитоу·
Зане помилова нагад-
го онъснцю· ,, —

И тоу авни отъкрыша

272v

иедннъ· отъ златыхъ о-
н'єхъ ларевъ· ,, —

И науаша искладати·
сраунц'є и свиты цс'є-
скыи· и оскрнлы кра-
сны и разлиучны внд'є-
ннемъ· и простнрахъ
пр'єд'є ииамъ глжште·
воне гн соудоменіи оуго-
дьна ли ти соуть пр'є-
дъ оуима· ,, —

Онъ же глаше· ииесмъ
достониъ ии на ст'єни

273

СВИТЪ СНХЪ ЗЪРѢГН·
КАЖЮШТЕМЪ ЖЕ НАИЪ
СВѢТЪЛНА Н ПЪСТРЫА
Н ЗЛАТЫА РНЗЫ· Н ВЪ-
ЗНДЕ ЧНСЛО НХЪ ДО ТЫ-
СЛШТА: ,, —

ИЕГДАЖЕ ПОКАЗАША ИМО·
ИЖЕ ГЛЕТЬ ·р· РНЦЕЮ П-
РННМЕТЬ· Н ЖНВОТЪ
ВѢКУНЫИ НАСЛѢДОУ-
ИТЬ· ЗА ИДННОУ СВН-
ТОУ· ГЛА ИМОУ АГГЕЛЪ·
ТЕБѢ ГЛАГОЛИО СВЗО-

273v

МЕНЕ· ,, —

СЕ КОЛ|Н|КО ТН ОУГОТОВАХЪ
БЛАГЫИХЪ |ЗА И|Д|ННОУ| С-
ВНТОУ· ИЖЕ ВНДѢ МА НА-
ГА Н ОУМИЛОСРЬДН СЛН Н О-
БЛѢЧЕ МА· НДН ОУ|БО| Н Т-
|ВОРН ТА|КОЖДЕ Н ВЪЗДА-
СТЬ ТН СЛН ·р· РНЦЕЮ· СЕ СЛЫ-
ШАВЪ СО|ЗОМЕНЪ ГЛА И|-
МОУ СТРАХЪМЪ ОДЬР|Ь|-
ЖНЛИ Н РАДОСТЬЮ ГЛА
ИМОУ: ,, —

Да |ТАКО ЛИ| ИСТЬ НЖЕ МН-

274

лостынио творять оүбо-
тынагъ. и гла ємоу ен-
всакъ бо облауман оу-
богааго хса облаунть.
и всакъ съвлаумя х
съвлаунть. ии накъ-
рьмлумя хса накръмн-
ть и прннметь: „ —

Се же ти заповѣдаю не р|а|-
скан сѧ николиже о мн-
лостыни. ии поноси ии-
штию тако дадъ ємоу и-
си чъто. еда въ мъзды

274v

мъс|т|о соғоугоу тъште-
тоу въспрнмешн. |въс|а|-
къ |бо| даган мъстыни и
расказъ сѧ и поносивъ
мъздоу си погоубитъ.
и се слышавъ соզоменъ.
въспраноугвъ и днвлад-
ше сѧ чюдя сѧ вндѣнио.
и помышлаше гла
аште си тако. то и дроу-
гоу дамъ синтоу иици-
нагъ. и въ дроугоу но-
чъ вндѣ тъ же сънъ.

И бысть милостивъ зѣло
на оубогыа· яко слыша-
ти вѣсѣмъ коньцемъ
земля· мѣстивоє иего
житніе и штедроты· та-
же на всакомъ улвѣцѣ:
и бысть 8годыи бѹ и
улвѣцъ: „,

Иже всхочетъ самоволь-
ствъмъ и льготою ве-
с труда спѣти дшж
свою· мѣстынею можетъ
спѣти іж милуети бо

и|иши|та бѹ въ занмъ да-
|и|ть· и сѣян съ благсл|о|-
влениемъ и съ благславле-
ниемъ пожиетъ жи|з-
нь вѣчною! „,

Икоже самъ г҃ъ въ иуанї-
лии глѣть· Блжнн мило-
стивн яко ти помило-
лованн бѹдоутъ: бѹ
|же| нашему слава и нынѧ
Коньуша сѧ книгы сна
роукою грѣшьнааго и-
о|ана|· избѣрано из мъ-

НОГЪ КНИГЪ КНАЖ|НХЪ|

ИДЕЖЕ КРНВО БРАТНЕ

ИСПРАВНЕТЬШЕ ЧУТ'ЕТЕ

БАГСЛОВИТЕ А НЕ КЛЕН'Е-

Т|Е: АМИНЬ|

Кончахъ книжъкы сна

въ л'е: |^иСФ П Д | л'ето.

Прн епославък книж-

зъ русъскы зе-

млд: АМИН-

НЪ